

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/21/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125207899
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125207899.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hirkovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Jany Jančíkovej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/XX, XXX XX D. A. proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, G. H. X, XXX XX B., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 9C/38/2025-20 zo dňa 20.10.2025, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žalobkyni priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalovanému, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“ napadnutým rozhodnutím rozhodol takto, cit:

„Nariaďuje neodkladné opatrenie nasledujúceho znenia:

I. Žalovaný je povinný zdržať sa kontaktovania žalobkyne emailovou komunikáciou.

II. Podľa § 337 C.s.p. súd poučuje žalovaného, že môže proti žalobkyni podať žalobu na navrátenie do pôvodného stavu alebo na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

2. Skutkový stav právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325, § 326 ods. 1, § 328, § 329 ods. 1, § 336, § 337 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Uznesenie odôvodnil tým, že v rámci civilného sporového konania je nariadenie neodkladného opatrenia možné iba na návrh a za splnenia zákonných predpokladov. Keďže súd rozhoduje v pomerne krátkej lehote podľa § 328 ods. 2 CSP a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu. Náležitosti návrhu vymedzuje priamo § 326 CSP. Vo vzťahu k predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia pritom zákon výslovne vyžaduje, aby navrhovateľ uviedol opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí teda súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí s vecnou argumentáciou a netýka sa dokazovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má povahu osvedčovania.

4. Navrhovateľ musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. To predstavuje argumentačnú líniu v zmysle zákonom vyžadovaného „odôvodnenia“. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasl. CSP. Takýto procesný postup je zákonom aprobovaný a typický iba pre zisťovanie relevantných skutočností v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia (§ 344 CSP). Súd o neodkladnom opatrení rozhoduje bez pojednávania a účasti strán sporu. O to viac je potrebný úplný a presvedčivý návrh podporený listinami alebo inými dôkaznými prostriedkami, z ktorých prima facie (na prvý pohľad) vyplýva potreba bezprostrednej ochrany žalobcov.

5. Uviedol, že v spise sa nachádza aj vyjadrenie od žalovaného, na ktoré ho súd žiadnym spôsobom nevyzýval. Podanie bolo súdu doručené v elektronickej podobe (emailom), pričom nebolo v zmysle § 125 ods. 2 CSP doplnené ani v listinnej podobe ani elektronicke so zaručeným elektronickým podpisom, preto súd na toto podanie neprihliadal.

6. Zo žalobkyňou predloženej emailovej komunikácie vyplýva, že žalovaný ju opakovane kontaktuje správami (emailami). Žalobkyňa vo svojom návrhu uvádza, že žalovaný ju elektronicke (e-mailom) kontaktoval 13 –krát za posledný rok. Tieto svoje tvrdenia preukázala priloženými emailami. Je pravda, že ich počet sa podľa údajov uvedených žalobkyňou oproti minulým rokom znížil, avšak tieto emailové správy žalovaný naďalej posielal žalobkyňu, aj keď nie sú adresované priamo jej, ale žalovaný žalobkyňu vždy pridá medzi adresátov.

7. Podľa týchto správ, ktoré nie sú primárne určené žalobkyňu, ale sú to často „žiadosti či vyjadrenia“ žalovaného adresované rôznym inštitúciami, ktoré sú často obsiahle, s negatívnym postojom k žalobkyňu, s vulgárnym obsahom či nadávkami, uviedol, že sú spôsobilé zásadným spôsobom ovplyvniť žalobkyňu, ako aj vnímanie žalobkyne zo strany tretích osôb. Ich obsah a opakujúca sa tendencia vo vzťahu k žalobkyňu svedčí v prospech konštatovania, že konanie žalovaného je obťažujúce a ohrozujúce psychickú integritu žalobkyne.

8. Z činnosti súdu bolo zistené, že medzi žalobkyňou a žalovaným prebiehajú viaceré súdne konania a na základe rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/101/2019-236 zo dňa 12.9.2019 stále platí zákaz, uložený žalovanému, priblížiť sa k žalobkyňu, ako aj k ich spoločným deťom na vzdialenosť 100m.

9. Mal za to, že žalobkyňa preukázala, že zo strany žalovaného ide o nadmerné a pravidelne sa opakujúce kontaktovanie majúce formu obťažovania, pričom je možné očakávať obdobné správanie aj pro futuro, preto bolo jej návrhu, ktorý sa týkal vyslovene emailovej komunikácie zo strany žalovaného, vyhovené.

10. Keďže nepostupoval podľa ust. § 336 CSP poučil žalovaného podľa § 337 CSP ako osobu, ktorej bola uložená týmto uznesením povinnosť.

11. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, h/ CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a návrh žalobkyne zamietol.

12. Žalovaný namietal, že chýba potreba bezodkladnej úpravy pomerov. Ide o typické úradné podania a sťažnosti, nie priame kontaktovanie. Súd bez ďalšieho považoval samotné uvedenie žalobkyne v kópii za obťažovanie a ohrozenie psychickej integrity. Použil historické e-maily z rokov 2019–2022 na dokreslenie opakovania, no rozhodujúca je aktuálnosť rizika. Sám pritom uvádza, že počet sa znížil, ale napriek tomu nariaďuje najtvrdší zákaz. Neexistuje žiadna osvedčená nová bezprostredná hrozba, ktorá by teraz vyžadovala neodkladnú úpravu.

13. Súd zamieňal vecnú kritiku a oznamovanie orgánom za obťažovanie žalobkyne. Väčšina listín sú úradné podania (súdy, prokuratúra, škola, SPODaSK), kde z oprávneného záujmu rodiča a účastníka informoval o stave veci a žiadal opatrenia vo vzťahu k deťom a k prebiehajúcim konaniam. To je nesprávny právny záver. Ak je predmetom e-mailov rodinná agenda a súdne/úradné veci, matka je povinná byť informovaná a má oprávnenie preukázateľne komunikovať s orgánmi, pričom zaradenie do

kópie je štandard transparentnosti. Súd nijako nevyhodnotil, v čom konkrétne je každý z týchto 13 e-mailov sám osebe neoprávnený alebo excesívny.

14. Opiera sa o irelevantné a neaktuálne okolnosti a o jednostranné tvrdenia žalobkyne. Súd reprodukuje tvrdenia žalobkyne o iných konaniach (vyhrážky, trestné veci, zákaz priblíženia) a používa ich ako oporu pre nariadenie zákazu e-mailov, hoci predmetom tohto konania nie je fyzický kontakt a už vôbec nie posúdenie trestnoprávnej viny. Skutočnosť, že existuje starší zákaz priblíženia na 100 m (2019), nie je automatický dôvod na úplný zákaz akéhokoľvek e-mailu v roku 2025. Ide o odlišný typ zásahu a vyžaduje samostatné, aktuálne osvedčenie bezprostrednej potreby.

15. Ďalej namietal neprimeranosť, neurčitosť a rozpornosť uloženého zákazu. Výrok I. je absolútny, zakazuje mu zdržať sa kontaktovania žalobkyne e-mailovou komunikáciou bez výnimky. Takto formulovaný zákaz mu znemožňuje aj zákonom predpokladanú informačnú spoluprácu v rodičovských veciach (zdravie, škola, krízové situácie), a to aj vtedy, keď je komunikácia vecná, stručná a nevyhnutná. Ako rodičia majú povinnosť informačnú a spolurozhodovania. Toto právo a povinnosť nie je možná bez komunikácie, ktorá je možná v ich prípade iba emailom. Daným uznesením ho súd pozbavuje rodičovských práv a povinností. Je tu zjavná kolízia. Namiesto úzkeho, obsahovo a účelovo limitovaného opatrenia (ak by bolo vôbec namieste), súd siahol po totálnom zákaze komunikačného kanála, čo je v rozpore so zásadou proporcionality a minimalizácie zásahu v konaní o neodkladných opatreniach. Súd tento konflikt ani neidentifikoval a nevyvážil (kolízia s povinnosťami a právami podľa zákona o rodine, právo na rodinný život a výkon rodičovských práv).

16. Bolo povinnosťou súdu minimálne vyzvať ho na odstránenie vady alebo zabezpečiť, aby bol obsah vyjadrenia materiálne zohľadnený. Súd tak neurobil a de facto rozhodol len zo žaloby a listín žalobkyne. To porušuje zásadu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti (odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. b) CSP).

17. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že odvolanie je plne fabuláciou, klamstiev, bludov a urážok žalobkyne. Už čítanie týchto výmyslov, jej bolo veľmi nepríjemné. Tvrdenia o tom, že žalovanému nepodáva informácie o deťoch sú nepravdivé, v prípade potreby, napr. choroby detí, mu posielala správy. Školou má sprístupnený systém Edupage, kde môže sledovať informácie ohľadne školy a prospechu detí. Návrh žalovaného o informovanosti, ktorý si súčasne podal okresný súd zamietol. Pretože nerešpektoval zákaz komunikácie a naďalej posielal a posielala emaily ďalej takmer na dennej báze, v trestnej veci je už vedené konanie ohľadne marenia výkonu úradného rozhodnutia, kde je vyšetrovaný.

18. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d/ CSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

19. Predmetom odvolacieho prieskumu, vychádzajúc z viazanosti odvolacieho súdu rozsahom i dôvodmi podaného odvolania, bolo posúdiť, či sa súd prvej inštancie dopustil žalovaným tvrdených väd rozhodnutia, vychádzajúc pritom z konkrétnych dôvodov ako ich vymedzil odvolateľ v podanom odvolaní.

20. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

21. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza, že medzi zložky práva na spravodlivý proces (right to fair trial) možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa

so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu síce predstavuje pochybenie súdu, avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

22. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie neprihliadol na jeho vyjadrenie k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, čím mala byť porušená zásada rovnosti zbraní a kontradiktórnosť.

23. Súd prvej inštancie neprihliadol na vyjadrenie žalovaného, pretože bolo doručené v elektronickej podobe (emailom) a nebolo v zmysle § 125 ods. 2 CSP doplnené ani v listinnej podobe ani elektronicke so zaručeným elektronickým podpisom.

24. Odvolací súd k tejto námietke žalovaného uvádza, že v tomto smere nie je čo vytknúť súdu prvej inštancie, pretože v zmysle ust. § 329 ods. 1 CSP, súd spravidla rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez vyjadrenia strán. Navyše, výhrady, ktoré žalovaný uplatnil vo vyjadrení k návrhu, na ktoré prvoinštančný súd neprihliadal, uplatnil v odvolacom konaní a boli predmetom posúdenia odvolacím súdom. Daná odvolacia námietka preto naplnená nebola.

25. Podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

26. Podľa § 329 ods. 1 prvá veta CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

27. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zisťuje súd relevantné skutočnosti zjednodušeným procesným postupom. Vychádza pri tom z návrhu, zohľadňujúc obsah a výpovednú hodnotu pripojených listín. Pomerne krátka lehota na rozhodnutie nevytvára priestor pre plnohodnotné dokazovanie, ktoré súd z objektívnych dôvodov nemôže vykonať. O návrhu rozhoduje na základe osvedčenia podstatných skutočností.

28. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP žalovaný odôvodnil tým, že súd nevykonal potrebné osvedčenie rozhodujúcich skutočností. Z tejto odvolacej námietky žalovaného, nie je zrejmé, aké dôkazy súd prvej inštancie nevykonal, teda ktoré listiny pripojené žalobkyňou nezohľadnil, keďže súd prvej inštancie vychádzal z návrhu a pripojených listín. Pokiaľ by mal žalovaný na mysli jeho vyjadrenie k návrhu spolu s prílohami, tak na takéto vyjadrenie, na ktoré ho prvoinštančný súd nevyzýval, nemal ani v zmysle ust. § 329 ods. 1 CSP povinnosť prihliadať.

29. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke, a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo vyjadrení strany nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Odvolací súd nezistil, aby bol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

30. Odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu v obsahu súdneho spisu a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

31. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak

súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010). V rozhodnutí súdu prvej inštalácie odvolací súd neidentifikoval opodstatnenosť tohto odvolacieho dôvodu.

32. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

33. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. V rámci civilného sporového konania, je nariadenie neodkladného opatrenia možné za splnenia zákonných predpokladov. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí byť z hľadiska splnenia zákonných predpokladov osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, musí tu byť existencia žalobcom tvrdených a osvedčených skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický, a to uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia, ktorým je objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha. Navrhovaným neodkladným opatrením nesmie byť vytvorený nenávratný stav a právne účinky neodkladného opatrenia tiež nemôžu obmedziť povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery, je otázkou voľnej úvahy súdu. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik, alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, ak dochádza k porušovaniu, alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu.

34. Podstatou inštitútu neodkladného opatrenia je urýchlená ochrana ohrozených alebo porušených práv, ktorú súd poskytuje na základe zjednodušeného a urýchleného procesného postupu. O nariadení neodkladného opatrenia súd rozhoduje v skrátenej lehote 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a bez vykonania plnohodnotného dokazovania. Tu nie je na mieste, aby sa vykonávalo rozsiahle dokazovanie, prípadne aby súd vyvinul procesné úsilie o doplnenie dokazovania. Spravidla vychádza len z tvrdení a dôkazov predložených žalobcom. Súd rozhoduje na základe osvedčenia tvrdených skutočností. Osvedčovanie tvrdených skutočností (osvedčenie nároku), na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné.

35. Po oboznámení sa s návrhom, jeho prílohami a obsahom súdneho spisu, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštalácie konštatuje, že zo strany žalovaného ide o nadmerné, pravidelne sa opakujúce, obťažujúce kontaktovanie žalobkyne mailom. Pokiaľ pre žalobkyňu je zasielanie mailov žalovaným nepríjemné, obťažujúce, stresujúce, tak je potrebné rešpektovať jej integritu a zákaz kontaktovania žalobkyne žalovaným je vzhľadom na pretrvávajúce neustále kontaktovanie opodstatnený.

36. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovaný žalobkyňu kontaktuje aj priamo, ale jej posiela aj maily, ktoré sú adresované rôznym inštitúciám. Pričom zasielanie mailov žalovaným žalobkyňi sa neustále opakuje. Nariadený zákaz kontaktovania žiadnym spôsobom nebráni žalovanému naďalej podávať akékoľvek podnety rôznym inštitúciám, avšak nie je v žiadnom prípade nevyhnutné, aby ich v kópii posielal aj žalobkyňi, keďže v prípade potreby jej ich zašle príslušný orgán.

37. Nariadený zákaz kontaktovania, nemá žiaden vplyv na rodičovské práva a povinnosti žalovaného. Nezavahuje žalobkyňu ani žalovaného žiadnych rodičovských práv ani povinností, či už v zmysle zákona o rodine alebo vyplývajúcich zo súdnych rozhodnutí. Práve tým, že žalovaný nekomunikuje vecne, stručne a v nevyhnutných prípadoch, bolo potrebné uložiť mu povinnosť zákazu kontaktovania žalobkyne mailom. Uložiť matke informačnú povinnosť sa žalovaný môže domáhať v konaní vo veci starostlivosti o maloletých. Informácie ohľadom vzdelávania detí má žalovaný sprístupnené prostredníctvom portálu edupage, taktiež sa môže informovať priamo v škole a zároveň aj o zdravotnom stave detí sa môže priamo informovať u ošetrovujúcich lekárov.

38. Z hľadiska proporcionality, pri posúdení obmedzenia žalovaného, či nie je vo výraznom nepomere k právu poskytnutej ochrany žalobkyni, žalovaný nie je obmedzený nad rozsah, ktorý by nebol adekvátny vo vzťahu k ohrozeniu subjektívneho práva žalobkyne. Z obsahu komunikácie žalovaného je zrejmé, že žalovaný nekomunikuje vecne, do správ a podaní, vsúva nevhodné slová, vety na adresu žalobkyne, nevynímajúc ani komunikáciu ohľadom maloletých detí. Nejde ani o nenávratný stav, súd môže na návrh neodkladné opatrenie zrušiť, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

39. Nebolo nevyhnutné súdom prvej inštancie individuálne každý mail posudzovať, zachádzať do detailov a vysvetľovať žalovanému, v čom a prečo je jeho komunikácia nevhodná. Žalovaný aj v odvolaní rozoberá jednotlivé maily a obhajuje svoju komunikáciu. Odvolací súd nepovažuje za nutné reagovať na argumenty žalovaného v tomto smere, keďže už len z toho pohľadu, že žalovaný sám vyberá spojenia resp. vety s obsahom týkajúcim sa žalobkyne, potvrdzuje tým, že ide o obsah, ktorý je žalobkyňou negatívne vnímaný, a preto je vhodné a účelné, aby jej naďalej správy s takýmto obsahom nezasielal.

40. Žalovaný žiadal pripojiť zrejme spis zn. 4Nt/18/2023, pričom neuviedol, čo konkrétne z neho navrhuje oboznámiť, navyše na zistenom skutkovom stave, počte a obsahu mailových správ, nemôže obsah spisu nič zmeniť.

41. Na základe uvedeného odvolací súd považoval napadnuté uznesenie za vecne správne a odvolanie žalovaného za nedôvodné, a preto uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

42. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe ust. § 396 ods. 1 CSP, podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

43. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).